

עין משפט
נר מצוה

יב א מ"י פ"ה מהל'
דעות הלכה י:
יג ב מ"י פ"ד מהלכות
שחיטה הל' ד סמג
עשן סד ט"ש"ע י"ד פ'
כח סעיף טז:

כסוי הדם פרק ששי חולין

הרצאה שיתקשר יעקוב בבחמה דקה, וא"ת דלמירין צפרק
מקום שהגו (פסחם דף ג:) העוסק בבחמה דקה אינו
רואה סימן צרכה ואומר ר"ת דהתם ציטוב ומשום עין הרע אבל
הכא איירי בחורשין ללא שלטון בהו עינא:

כזוגיתא

בזוגיותא חירותא. וא"ת משמע
דזכותית לבנה היתה

צִמְרֵי ר' יוֹחָן וּבֵן בְּרֵיָּשׁ אֵין עֲשִׂימִין
(בְּרֵיטוֹת דף 68.) הִסְהוּ דְּתַבְרָא וְזִכְרִית
לְנִגְזָה בְּחֻמּוֹת בְּטוּ וְכַפ' עֲגִלָּה עֲרוּפָה
וְסוֹטֶה עַל מַחֵ: תַנּוּ מִשְׁתַּבֵּחַ בְּמִלֵּי
וְסוֹטֶה שִׁירָא פִּרְנֻדָּא וְזִכְרִית לְנִגְזָה וְיִרְי'
לְדָלָא לְנִמְרֵי בְּטִלָּה אֵלֶּה דְּלֹאִיָּה מִלֵּיָּה
בְּכּוּן בּוֹמֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבֵן יִצְחָר לִימֵר
גִּבִּי שִׁירָא פִּרְנֻדָּא דְּלֹאִמֵּר בְּפִרְקָה בְּמֵה
מִתְלִיבִין (שִׁמְעַת דף 70.) דְּרִבִּין וְרַבִּי הוּוּ
וְרַבִּי יוֹחָן דְּרִבִּי תַנּוּמֵי ר' עֲבִילָא
חֲזִיָּה דְּהוּבָה לְבִישׁ מִשְׁכָּא אֲמַר לִיה
בְּרִינָא לְנִיבִי הִיטִי כֵלֶךְ דְּתַנּוּ אֲמַר לִיה
אֲנִין שִׁירָא פִּרְנֻדָּא קִינֵּיָא לִי וּמִיָּהוּ
רַמֵּי מִפְּרַשׁ דְּאֲכֹלֵךְ דְּמִתְמִינִין קִלִּי
דְּקִרִי לִיָּה שִׁירָא פִּרְנֻדָּא:

בתורי. ר"ח גרים נתוורי פירוש

נקדים שאינם מעמיקים
המתרשם כראוי ומפסיד כל מה
שעורט: **בסור** שאין דוחה
השבת. לכן עומי דמפסיד בפק
קמא דבינה ודף (זו) דכוי אין מכסין
דמיו ביום טוב משום דלפני כיה
דעמו לרזא ואין דעמו לספק חי נמי
משום התרת חלבו חי אפסר ליישב חי
אז דמה שאין דלז דוחה שבת לא היו
משום מוקף דלפני הכינו מבעוד יום
אין מכסין ולא שייך נמי שם התרת
חלב כיון שהיא דלז חיה לאכל (א)
שעמא דמפרש הכס דבדקדק נעון
בדלז התירו ביי"ט ואע"י דלזכא
איסורא מדרבנן בחופר גומא וא"ל
חללא לעפרה וכל בפק לא התירו
דלזי ק"ו דהכא שפיר דיי"ט דלז הפק
בדלזי שידחא שבת כ"ש דלז ספק
דוחה ויי"ט ומיהו סוגיא דלזכא מומה
דלזכא ספק נמי שרי בדלזכא דקר
נעון ויי"ל בדוחק ק"ו הכי כסיי שאין
ודלז דוחה שבת אומני לכן
מ"מ אסרו משום טורח אינו דין שאין
ספקו דוחה ויי"ט משום איסור גומא
דרבנן או משום מוקף דלז דעמו
לספק אבל בלפני שהכינו אין לאסור
ספק ביי"ט מק"ו דשבת דלז דלמות
טורה ויי"ט לדשבת וללישנא דמשום
מחלבו חלבו ואמר אע"י דהכינו
אע"י דליכא ק"ו מ"מ יס לחוש שיעטו
היהואים ועשו ק"ו משבת כיון דלז
ודלז דוחה שבת אפילו ביי"ט כ"ש
שספק ק"ו דוחה יי"ט ומדמכסין אומי
ודלז חיה ביה ויחירו חלבו:

תקיעת שופר בגבולין תוכיה

שאין ודא דזוה שבת

ב"ר, וא"ח ובה טעמא דשדשפור בשבת משום שמא יארצו ארבע אמות
 דנבירה' ובה לא קא' ביטוי ויזיל דשדדן נמי ביטוי דלאס איהו איהו
 דטעמומאט אכור האולא' דהא לא מתייבא' ואין להכחיר נעמס'
 היכל דהיו נזיר היום קתא אכל הכא לינא נזיר איהו כלל דא' נמי ה"ק
 שדדן ודאה דוחה שבת = אגא גזירה דרננ' שמא יעברתי וספיקא
 דהיו וס' טוב אכל = אגא דלרנא' נמי אקסורא' דרננ' בתקיעה

שהיא חכמה

כסא דחרשין ולא כסא ד
ולא לשחות כוס של מים
עשבים ותבלין: ל"ז. ה
כלומר מי שלא טרח בממנו

אמר ר' רבנא

ב' יעושלתור צאנז
 וואר רבי יוחנן
 דפושטין והני מילי
 לי חרש לית לן בה
 אמרן אלא דלא שדי
 הו ציביא לית לן בה
 נמי לא אמרן אלא
 בה 'וואמר' ר' יוחנן
 מעות ורוצה לאבדן
 תמש בכלי וזכות
 עמך ליבוש כלי
 וישתמש בכלי
 וישכור פועלים ואל
 פיש פסדייהו דרש
 משמיה דרבי אמי
 דרבי אסי מאי
 ומלוה יכלכל דבריו
 ושתה פחות
 תכסה במה שיש לו
 במה שיש לו שהן
 במי שאמר והיה
 אפתחא דבי ריש
 בשבת חייב לכסות
 קאמר לישטמוה
 יוסי אומר כוי אין
 שחמו שאין מכסין
 מילה דרוחא דוחה
 כסוי שאין דואר
 ספקי דרוחא יו"ט
 בגבולים תוכיח
 וספיקה דרוחא יו"ט
 דבריבי תשובה מה
 בלילי ימים טובים
 ימים טובים אמר
 הדברים שאמר רבי
 תשובה והשיב רבי
 תשובה קתי מיהת
 שבת מאי דואר דכסוי
 לשוחט לחולה בשבת
 מאי דמילה מה מילה
 שות אמרו לו תקיעת
 שאין דואר דרוחא
 מוב מאי ספיקה
 טוב השתא דואר
 ספק חול מיבעיא
 אלא

יוסי חדר מנייהו והא

תוכיח לא חשיב לה פיו
ושפט. לבריא דלא ניתנה
לחולה דניתנה שבת לידחות
קאמר דומיא דמילה דברש
וספק חול. כגון שני ימים

מספק. ווע"ע תוספות ד"ה בע

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ח) תוֹס' ד"ה כסוי וט'
כל להך טעמא דמפרש:

הגהות מהר"ב

[illegible]

ה'תשנ"ה

ישטורדישן. עילפון.
לם, מביכה.

מוסד רשמי

[illegible]